

פרשת בשלח מלאה באירועים מכוננים לעם ישראל ובשיעורים גדולים לחיים. עם ישראל יוצא ממצרים – חווה את היציאה הגדולה מכולן, זו המעידה על מציאות הגאולית בעולם לאחר מאות שנות שיעבוד וצמצום ומ"ט שערי טומאה ובכל זאת אחד המסרים העוברים כחוט השני בפרשתנו הוא הצורך והכוח של אמונה בה'. דווקא מתוך נמיכות רוח במצרים, שהצרה את הקשר בינם לבין הקדוש ברוך הוא, יוצאים הם למסכת חוויות מעוררות אמונה וחיבורים לאביהם שבשמים. פרשתנו מלאה במשברים וניסיונות -מצרים הרודפים אחריהם כשהים לפנים, מי מרה, אתגר המזון במדבר והמן, מסה ומריבה ועוד היד נטויה- מלחמה ראשונה עם עמלק. כל אלו אירועים מאתגרים העלולים להחליש וליצור דמורליזציה של עם היוצא ממצרים. הגמרא במסכת שבת (דף לא.) **"מאי דכתיב (ישעיהו לג) 'והיה אמונת עתיך חסן ישועות חכמת ודעת'?" - "אמונת" - זה סדר זרעים"**.

מדרש רבה על פרשת נשא: "עדות ה' נאמנה - זה סדר זרעים שאדם מאמין בחייו של עולם וזורע". (הכוונה לחיי העולם הזה) למדים אנו מכאן שכל זריעה טומנת בחובה אמונה גדולה לתוצר. הזרע, הזרע ומקווה, מתפלל ומצפה- במילים של כאן- הזרע- הוא המאמין הגדול. **שכל עיקר פעולתו לעתיד לבוא.**

במסכת תענית מספרת הגמרא על יואל הנביא: "בימי יואל בן פתואל... יצא אדר ולא ירדו גשמים, רביעה ראשונה ירדה להם באחד בניסן. אמר להם נביא לישראל: צאו וזרעו. אמרו לו: מי שיש לו קב חטים או קבים שעורין יאכלנו ויחיה, או יזרענו וימות? - אמר להם: אף על פי כן, צאו וזרעו! נעשה להם נס ונתגלה להם מה שבכתלין ומה שבחורי נמלים. יצאו וזרעו שני ושלישי ורביעי, וירדה להם רביעה שניה בחמשה בניסן, הקריבו עומר בששה עשר בניסן, נמצאת תבואה הגדלה בששה חדשים גדלה באחד עשר יום".

דוגמה נוספת, נפלאה, לביטוי מאמין וזורע ואולי אף זורע ומאמין שזו תלויה בזו. ואף חוני המעגל במעשהו הידוע הזורע לבן בנו מלמדנו שזריעה, היא העתיד ובה טמונה מציאות החיים וההמשכיות. הימים ימי חודש שבט, שיא החורף, הרקבון במחזור הטבע ועם ישראל חוגג את ראש השנה לאילנות ולפירות, כמה נפלא שדווקא בעיצומו של חודש הימים הקצרים, כשרק הנצו ניצנים, מוצאים אנו את ההזדמנות להביע אמונה בזרע, בפוטנציאל הנטמן, עומדים בנסיון השנתי של זריעה לקראת פירות, נאחל שיקויים בנו הפס' מפרשת השבוע:

"וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיֵּרְאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וּבַמָּשָׁה עָבְדוּ".

שירה זו כתפילה, שנזכה להתפלל בין העשבים ולהרבות באמונה. בברכה חמה, שושנה נגר.